

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีอิสระในระดับหนึ่งในการบริหาร การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ความสำเร็จของการพัฒนาจะขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนหนึ่งทั้งทางด้านการวางแผน พัฒนา การประชุม และการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การบริหารงานบุคคล และการจัดทำร่างข้อบังคับขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปใหม่ซึ่งจะต้องบริหารงานโครงการและงบประมาณของตนเอง ตามพระราชบัญญัติ สถาบันตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 จึงกำหนดให้ต้องมีคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่จัดทำแผนพัฒนาตำบล ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ การผังเมือง และปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งจะเป็นตัวกำหนดการใช้งบประมาณของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล ให้สอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่ และมีหน้าที่ในการพัฒนาตำบลในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยมีหน้าที่ต้องดำเนินกิจกรรมในการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและท่างบก การรักษาความสะอาดของถนนทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลการป้องกันโรคและระจับโรคติดต่อ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

การส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาที่พยากรณ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย (ศิริวรรณ, 2541)

จากบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ก่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม การส่งเสริมอาชีพ โครงสร้างพื้นฐาน การเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมซึ่งแต่ก่อนจะไม่นเน้นความสำคัญด้านการพัฒนาการเกษตรเท่าที่ควร ทำให้ราคาน้ำตกต่ำ ต้นค้าล้านตลาด ขาดการพัฒนาการเกษตรใหม่ ขาดข้อมูลข่าวสาร ทำให้เกยตระหง่านซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองขององค์กรการบริหารส่วนตำบลถูกเอกสารเปลี่ยนจากพ่อค้าคนกลาง ถึงแม้ว่าจะมีการปกครองส่วนท้องถิ่นสู่ประชาชนแล้วก็ตาม

ในปัจจุบันองค์การบริการส่วนตำบล มีลักษณะเป็นนิติบุคคล มีอิสระในการบริหารงาน มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ชัดเจนในการพัฒนาตำบล โดยบรรจุได้กระจายอำนาจในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาต่าง ๆ โดยเฉพาะแผนพัฒนาด้านการเกษตร ซึ่งให้อำนาจในการตัดสินใจ จัดทำงานประจำรายจ่าย อำนาจในการออกข้อบังคับตำบลซึ่งนับว่าให้อิสระมากกว่าการปกครองท้องถิ่นอื่น ที่ได้รับการจัดตั้งมา ก่อนแล้วเป็นอย่างมาก จังหวัดร้อยเอ็ดประกอบไปด้วย 18 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ซึ่งยังขาดการวางแผนพัฒนาการเกษตรที่ชัดเจน โดยเฉพาะอำเภอสละภูมิ มี 18 ตำบล ประกอบด้วยเทศบาล 1 เทศบาล อีก 16 ตำบล เป็นองค์กรการบริการส่วนตำบล(อบต.)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในเรื่องที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตรในอำเภอสละภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบที่เป็นจริงและที่คาดหวังด้านการพัฒนาการเกษตรของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสละภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับที่คาดหวังด้านการพัฒนาการเกษตรของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสละภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการพัฒนาการเกษตรของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสละภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยเป็นแนวทางในการบริหารจัดการโดยเฉพาะด้านการพัฒนาการเกษตร ให้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอสละภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด หรือองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ และผู้ที่สนใจนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวัง ใน การคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกัน
2. บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวัง ใน ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร มีความแตกต่างกัน
3. บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวัง ใน ด้านการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการ รשותกรณ์ มีความแตกต่างกัน
4. บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวัง ใน ด้านการนำร่องและส่งเสริมการประกอบ อาชีพของรายฎูร มีความแตกต่างกัน
5. บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวัง ใน ด้านการประชาสัมพันธ์และ การให้ ความรู้ มีความแตกต่างกัน
6. บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวัง ใน ด้านการสนับสนุนการตลาด และการลง ทุน มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตพื้นที่และประชากรที่ศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังของสมาชิกองค์กร บริหารส่วนตำบล ใน ด้านการพัฒนาการเกษตร เช่นภายในเขต อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมี จำนวนทั้งสิ้น 16 แห่ง ประกอบด้วย อบต. นาเมือง อบต. วังหลวง อบต. ขาว อบต. นางงาม อบต. เกาะแก้ว อบต. ภูเงิน อบต. นาแซง อบต. เมืองไพร อบต. ท่าม่วง อบต. ศรีวิลัย อบต. โพธิ์ทอง อบต. เหล่าน้อย อบต. บึงเกลือ อบต. พรสวารค์ อบต. นาเลิง อบต. หนองหลวง โดยมีประชากรที่ใช้ใน การศึกษา ได้แก่ สมาชิกอบต. จำนวน 209 คน

2. ขอบเขตค้านตัวแปรที่นำมาศึกษาวิจัย

ตัวแปรที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัย มี 2 ประเภทดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของสมาชิกอบต.

1.1 เพศ

1.2 อายุ

1.3 สถานภาพ

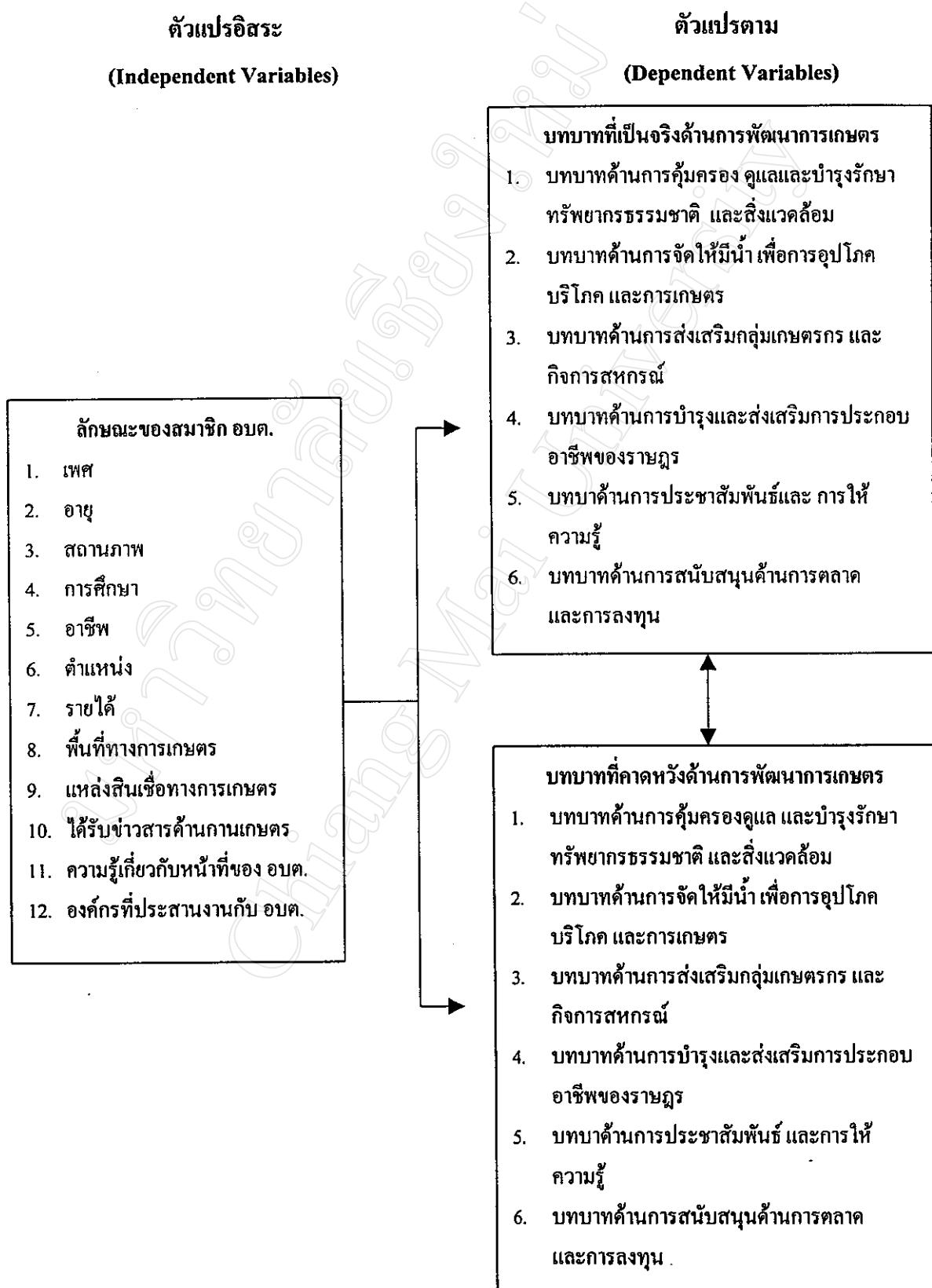
1.4 ระดับการศึกษา

- 1.5 อาชีพ
- 1.6 ตำแหน่งในอบต.
- 1.7 รายได้ทางการเกษตร
- 1.8 พื้นที่การถือครองที่ดิน
- 1.9 แหล่งเงินทุน
- 1.10 การได้รับข่าวสาร
- 1.11 ความรู้เกี่ยวกับอบต.
- 1.12 องค์กรที่ประสานงานกับอบต.
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง ใน การพัฒนาการเกษตร ในด้าน
 - 2.1 บทบาทด้านการคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 2.2 บทบาทด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
 - 2.3 บทบาทด้านการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
 - 2.4 บทบาทด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพของรายภูร
 - 2.5 บทบาทด้านการประชาสัมพันธ์และการให้ความรู้
 - 2.6 บทบาทด้านการสนับสนุนการตลาดและการลงทุน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาและแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางการ วิจัยสามารถนำมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Frame Work) เพื่อแสดงให้เห็นความ สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ดังนี้

แผนภูมิ 1 ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะดังนี้

นิยามศัพท์

บทบาท หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติงานตามสิทธิและหน้าที่ รวมไปถึงการปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน และเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมโดยรวมด้วย

บทบาทที่เป็นจริง หมายถึง บทบาทที่เจ้าของสถานภาพแสดงจริง ซึ่งอาจเป็น บทบาทที่ สังคมคาดหวัง หรือเป็นบทบาทที่คนมองคาดหวัง หรืออาจจะไม่เป็นบทบาท ตามที่สังคมคาดหวัง และคนมองคาดหวัง โดยแบ่งระดับการปฏิบัติ ออกเป็น 4 ระดับคือ ปฏิบัติมาก 4 คะแนน ปฏิบัติปานกลาง 3 คะแนน , ปฏิบัติน้อย 2 คะแนน , ไม่ได้ปฏิบัติ 1 คะแนน

ความคาดหวัง หมายถึง บทบาทที่ผู้คาดหวังว่าเจ้าของบทบาทควรมีบทบาทอย่างไร ในขณะเดียวกันเจ้าของบทบาทนั้นก็สามารถที่จะรับรู้ว่าเจองานมีบทบาทอย่างไร และสามารถที่คาดหวังตัวเองว่า การแสดงพฤติกรรมอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเหมาะสมที่สังคมคาดหวังและคนมองคาดหวัง โดยแบ่งระดับการวัดความคาดหวังด้านบทบาทออกเป็น 4 ระดับ คือ การปฏิบัติมาก 4 คะแนน , การปฏิบัติปานกลาง 3 คะแนน , การปฏิบัติน้อย 2 คะแนน , ไม่การปฏิบัติ 1 คะแนน

ตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะประกอบท้องที่ที่อยู่นอกเขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และในกรณีที่ตำบลใดมีพื้นที่อยู่ห่างไกลและนอกเขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้หมายความถึงเฉพาะพื้นที่ที่อยู่นอกเขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) หมายถึง หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตาม พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีโครงสร้างประจำครอบด้วยสภาพองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหาร องค์กรบริหารส่วนตำบล โดยแต่ละ อบต. จะมีกรรมการบริหารไม่เกิน 7 คน

การพัฒนาการเกษตร หมายถึง การมองการพัฒนาแบบองค์รวม เป้าหมายการพัฒนาคือ การพัฒนาของเกษตรกรเป็นหลัก เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น เป็นการพัฒนาไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและเป็นการพัฒนาเทคโนโลยี ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นวิธีจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดของเกษตรกร ให้สามารถเลี้ยงคนเองได้เป็นอันดับแรก มีการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้ชุมชน เป็นพลังต่อรอง เป็นการเชื่อมโยงระหว่างชุมชนกับสังคม และสิ่งแวดล้อมภายนอก ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาการเกษตร และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกร